

यथा—रत्नावल्यां द्वितीयेऽङ्के वत्सराजसागरिकासमागमहेतोरनु-
रागबीजस्य प्रथमाङ्कोपक्षिस्य सुसंगता-विदूषकाभ्यां ज्ञायमानतया
किंचिल्लक्ष्यस्य वासवदत्तया चित्रफलकवृत्तान्तेन किंचिदुन्नीयमानस्योद्देश-
रूप उद्भेदः ।

फलप्रधानोपायस्य प्रागुद्भिन्नस्य किंचन ॥ ७८ ॥

गर्भो यत्र समुद्भेदो हासान्वेषणवान्मुहुः ।

फलस्य गर्मीकरणाद्गर्भः । यथा रत्नावल्यां द्वितीयेऽङ्के—‘सुसं-
गता—सहि, अदक्खिणा दाणिं सि तुमं जा एवं भट्ठिणा हत्थेण
गहिदा वि कोवं ण मुञ्चसि ।’ इत्यादौ समुद्भेदः । पुनर्वासवदत्ताप्रवेशे
हासः । तृतीयेऽङ्के—‘तद्वार्तान्वेषणाय गतः कथं चिरयति वसन्तकः ।’
इत्यन्वेषणम् । ‘विदूषकः—ही ही भोः, कोसम्बीरज्जलामेणावि ण
तादिसो पिअवअस्सस्स परितोसो जादिसो मम सआसादो पियवअणं
सुणिअ भविस्सदि ।’ इत्यादावुद्भेदः । पुनरपि वासवदत्ताप्रत्यभिज्ञानाद्
हासः । सागरिकायाः संकेतस्थानगमनेऽन्वेषणम् । पुनर्लतापाशकरणे
उद्भेदः । अथ विमर्शः—

यत्र मुख्यफलोपाय उद्भिन्नो गर्भतोऽधिकः ॥ ७९ ॥

शापाद्यैः सान्तरायश्च स विमर्श इति स्मृतः ।

यथा शाकुन्तले चतुर्थाङ्कादौ—‘अनसूया—पिअंवदे, जइ वि

इत्यर्थः । उद्भेद उद्देशः, अनुरागरूपबीजस्य ॥ सुसंगता सागरिकाया वयस्या ॥
प्रागुद्भिन्नस्य प्रतिमुखोद्दिष्टस्य । हासस्तिरोभावः ॥ सहीति । ‘सखि, अदक्षि-
णेदानीमसि त्वं या एवं भर्त्रा हस्तेन गृहीतापि कोपं न मुञ्चसि ।’ इति संस्कृतम् ।
ही हीति । ‘कौशाम्बीराज्यलामेनापि न तादृशः प्रियवयस्यस्य (हृदय) परितोषो
यादृशो मम सकाशादद्य प्रियवचनं श्रुत्वा भविष्यति ।’ इति संस्कृतम् ॥ शापाद्यै-
रित्याद्यपदेन भयादिग्रहणम् । सान्तरायो विघ्नाच्छिष्टः । भयेन सान्तरायो यथा—
रत्नावल्यां सागरिकासंगमोपायः, वत्सराजानुरागो वासवदत्ताभयालिङ्गितः ॥ पि-
अंवदे इति । ‘प्रियंवदे, यद्यपि गान्धर्वेण विवाहेन निर्वृतकल्याणा प्रियसखी

१. फलेति । नाट्यशास्त्रेऽपि—‘उद्भेदस्तस्य बीजस्य प्राप्तिरप्राप्तिरेव वा । पुनश्चान्वे-
षणं यत्र स गर्भ इति संज्ञितः ॥’ इति ॥

२. यत्रेति । नाट्यशास्त्रेऽपि—‘गर्भोऽभिन्नबीजाद्यो विलोभनकृतोऽपि वा । क्रोध-
व्यसनजो वापि स विमर्श इति स्मृतः ॥’ इति ॥